

Abstrakt

Tato práce je věnována procesu akulturace imigrantů a jejího vztahu k životní spokojenosti. V teoretické části je představen koncept akulturace jako změn doprovázejících přesídlení do cizí země a jeho charakteristiky. Jsou popsány různé akulturační strategie a také některé z faktorů, které komplexní proces akulturace ovlivňují. Jedna kapitola je věnována konkrétnímu prostředí České republiky z hlediska legislativních a společenských podmínek pro imigraci a popisu dvou nejpočetnějších migračních skupin ze třetích zemí – Vietnamců a Ukrajinců. Teoretickou část uzavírá uvedení do problematiky subjektivního well-being a životní spokojenosti, přičemž je kladen důraz na jeho interkulturní souvislosti.

Empirickou část tvoří popis a výsledky kvantitativního dotazníkového šetření mezi imigranty původem z Ukrajiny a Vietnamu ($N = 162$), založeného na *Škále akulturace* (Cortés, Rogler, Malgady, 1994), *Škále spokojenosti se životem* (Diener, Emmons, Larsen, Griffin, 1985) a *Škály integrace bikulturní identity* (Chen, Benet-Martínez, Bond, 2008). Většina respondentů uplatňovala integrační strategii, nicméně z hlediska životní spokojenosti neexistoval mezi strategiemi signifikantní rozdíl. Analýza dat dále odhalila několik významných proměnných, které se u těchto skupin na životní spokojenosti podílejí. Je to zejména subjektivně vnímaná diskriminace, účast na hostitelské (české) kultuře, věk příchodu do České republiky, přítomnost rodiny v ČR a také znalost jazyka. Naopak faktory typu příjem či zaměstnání se ukázaly jako relativně nevýznamné.

Klíčová slova: akulturace, migrace, životní spokojenost, subjektivní well-being, bikulturní identita